

Seznam příloh

Příloha č. 1: Použité články (seznam)

Příloha č. 2: Scénář praktické části bakalářské práce (tabulka)

Příloha č. 1: Použité články (seznam)

RUDE PRAVO

- lou: *Demonstrace studentů*. In: Rudé právo. Ročník 70, číslo 272, ze dne 18. 11. 1989, s. 1.
- Nesignováno. *Rozhodně proti provokacím*. In: Rudé právo. Ročník 70, číslo 273, ze dne 20. 11. 1989, s. 1.
- Nesignováno. *Dialog ano – konfrontace ne*. In: Rudé právo. Ročník 70, číslo 274, ze dne 21. 11. 1989, s. 1.
- Pracující Severomoravských dřevařských závodů. *Chceme klid a pořádek*. In: Rudé právo. Ročník 70, číslo 274, ze dne 21. 11. 1989, s. 1.

SVOBODNÉ SLOVO

- ŠVAGROVÁ, Marta. *Koncert, který jen začal*. In: Svobodné slovo. Ročník XLV, číslo 273, ze dne 20. 11. 1989, s. 1.
- KAPITOLA, Luděk. *Čas odpovědnosti – čas politiky*. In: Svobodné slovo. Ročník XLV, číslo 272, ze dne 18. 11. 1989, s. 1.
- KVAČKOVÁ, Radka. *Vzrušeně, ale společně*. In: Svobodné slovo. Ročník XLV, číslo 272, ze dne 18. 11. 1989, s. 3.
- šv. *Jsmo pro dialog*. In: Svobodné slovo. Ročník XLV, číslo 274, ze dne 21. 11. 1989, s. 1.
- TŮMA, Ladislav. *Královna českých srdcí*. In: Slovo na sobotu. Ročník XLV, číslo 266, ze dne 11. 11. 1989, s. 2.
- Nesignováno. *Životopis A. Dubčeka*. In: Svobodné slovo. Ročník XXIV, číslo 5, ze dne 6. 1. 1968, s. 1.
- KVAČEK, Robert. *Vlastenec a politik*. In: Slovo na sobotu. Ročník XLV, číslo 266, ze dne 11. 11. 1989, s. 1-2.
- KVAČKOVÁ, Radka. *Umělec národní i světový*. In: Slovo na sobotu. Ročník XLV, číslo 249, ze dne 21. 10. 1989, s. 3.
- NEDEOVÁ-WURŠEROVÁ, M. *Za nejslavnější českou pěvkyní*. In: Slovo na sobotu. Ročník XXIV, číslo 54, ze dne 26. 2. 1968, s. 4.
- Nesignováno. *Dalglis byla moje učitelka*. In: Slovo na sobotu. Ročník XLV, číslo 263, ze dne 8. 11. 1989, s. 1.
- MICHLER, Stanislav. *Znovuzrození orchestru*. In: Svobodné slovo. Ročník XLV, číslo 257, ze dne 1. 11. 1989, s. 5.
- LION, Jindřich. *Osmdesátiletý mladík pozdravuje Prahu*. In: Svobodné slovo. Ročník XXIII, číslo 208, ze dne 30. 7. 1967, s. 4.

- KRÁSLOVÁ, N. *Adolf Born*. In: Svobodné slovo. Ročník XXIII, číslo 208, ze dne 30. 7. 1967, s. 4.
- Redakce. *K jubileu F. Gerži*. In: Svobodné slovo. Ročník XLV, číslo 277, ze dne 24. 11. 1989, s. 6.
- Nesignováno. *Karel Urbánek v čele KSČ*. In: Svobodné slovo. Ročník XLV, číslo 278, ze dne 25. 11. 1989, s. 1.
- JANOŮŠEK, Rudolf. *Čtyřicet let Naivního divadla*. In: Slovo na sobotu. Ročník XLV, číslo 278, ze dne 25. 11. 1989, s. 3.
- Nesignováno. *Dlouhý a tvrdý čas tenisové posedlosti*. In: Slovo na sobotu. Ročník XLV, číslo 278, ze dne 25. 11. 1989, s. 8.
- KÁCHA, Pavel. *Morální kompas pro celý národ*. In: Svobodné slovo. Ročník XLV, číslo 279, ze dne 27. 11. 1989, s. 2.
- vst. *Návrat „cizince“ J. Hutky*. In: Svobodné slovo. Ročník XLV, číslo 279, ze dne 27. 11. 1989, s. 6.
- VENCÁLEK, Ladislav. *Klíčová otázka dneška*. In: Svobodné slovo. Ročník XLV, číslo 282, ze dne 30. 11. 1989, s. 1.
- Redakce. *Kdo je Václav Havel*. In: Svobodné slovo. Ročník XLV, číslo 282, ze dne 30. 11. 1989, s. 5.
- RADOSTA, Petr. *Masarykovi vnuci*. In: Slovo na sobotu. Ročník XLV, číslo 272, ze dne 18. 11. 1989, s. 1.
- Nesignováno. *Noc s Pavlem Landovským*. In: Svobodné slovo. Ročník XLV, číslo 281, ze dne 29. 11. 1989, s. 5.

Příloha č. 2: Scénář praktické části bakalářské práce (tabulka)

Dokumentaristický portrét s názvem *Psali jsme mezi řádky* je projekt, který představuje paní Martu Bystrovovou, bývalou novinářku deníku *Svobodné slovo*. Práce byla vytvořena především z pasáží z původně tříhodinového rozhovoru, které jsou doplněny dobovými videi, soukromými fotografiemi, autentickými záběry ze života a práce paní Bystrovové a též novinami a články z deníku. V několika místech o paní Bystrovové hovoří paní Radka Kvačková, dlouholetá přítelkyně a bývalá kolegyně ze *Svobodného slova*. Cílem práce bylo vytvořit ucelený pohled na to, co práce novináře za minulého režimu obnášela a jaká byla její úskalí, a též poukázat na to, že mezi námi je spousta lidí s neobyčejným osudem, kteří však měli zásadní vliv na vývoj naší společnosti a jejichž svědectví by měla být vyslyšena.

Stopáž: 17 min 14 s

Označení: synchron/asynchron MB – Marta Bystrovová, komentář/asynchron KM – Klára Mališová, synchron/asynchron RK – Radka Kvačková

Čas	Audio	Video
00:00 - 00:53	<p>KOMENTÁŘ – KM: <i>Učebnice dějepisu jsou plné osobností, které se nějakým způsobem zasadily o vývoj naší společnosti. Slaví se jejich výročí, pojmenovávají se po nich ulice a píšou se o nich rozsáhlé knihy. Mezi námi jsou však i jména, tváře, příběhy, o kterých se neví a které se nepřipomínají, i když se zásadně podíleli na proudu našich dějin. Jsou to obyčejní lidé s neobyčejnými osudy, které denně míváme v tramvajích, na ulicích a v kavárnách. Jejich životní příběhy bychom ale také neměli opomíjet.</i></p> <p>ASYNCHRON – MB: My jsme třeba dávali takový drobný zprávičky, který se ztratily mezi ostatníma, že se dověděli lidé, že ten koncert je, nebo že ta knížka vyšla, ale bylo to taky trošku tak, aby to nebylo moc vidět. Ale lidi si to uměli najít právě proto, že byli zvyklí hledat mezi řádky.</p>	<p>Celek - Václavské náměstí</p> <p>Polocelik – dav lidí</p> <p>Polodetail – obličej lidí</p> <p>Polocelik – dav lidí, lidé pod sochou Sv. Václava na Václavském náměstí</p> <p>Celek – nájezd, pohled na Václavské náměstí od Muzea</p> <p>Polocelik – paní Marta kráčí po ulici mezi lidmi proti kameře</p>
00:53 - 00:59	Zvuk psacího stroje	Titulek - Psali jsme mezi řádky
00:59 - 01:25	<p>KOMENTÁŘ – KM: <i>Paní Bystrovová až do maturitního ročníku netušila, jakým směrem se bude ubírat její kariéra. Pak ale napsala dvě maturitní písemky - jednu pro sebe a druhou pro svou kamarádku, což ji přivedlo k nápadu přihlásit se na žurnalistiku. Tam ji však nepřijali, a tak se rozhodla jít dělat elévku do deníku Svobodné slovo.</i></p>	<p>Polocelik – paní Marta otvírá vchodové dveře panelového domu, vychází proti kameře, říká ‚Dobrý den‘, polocelik – paní Marta přichází ke dveřím svého bytu, odemyká je, poté odemyká druhé – nájezd na klíče; otevírá dveře a jde dovnitř</p>

01:25 - 02:05	<p>SYNCHRON - MB: To byl ten rok 66 po maturitě.</p> <p>ASYNCHRON – MB: Já jsem dělala, co jsem uměla, ale bylo to spíš instinktivně, spíš jsem poslouchala, co ti lidi říkají.</p> <p>SYNCHRON – MB: Oni mě posadili k tomu reportérovi Jindřichu Lionovi, který v té době, koncem těch 60. let, byl takovej hlavní reportér tam.</p> <p>ASYNCHRON – MB: Ale byl to takovej profík. S tím já jsem tam seděla v kanceláři a on mě zaučoval. Říkal mi, že musím každý den napsat deničku aspoň, když už ne rozhovor nebo reportáž, tak abych šla domů a věděla, že jsem něco pro ten den udělala pro ty noviny.</p>	<p>Rozhovor</p> <p>Detail – paní Marta bere do ruky sbírku fotografií, polodetail – paní Marta ukazuje fotografie z rozhovorů</p> <p>Rozhovor</p> <p>Detail – paní Marta listuje knihou, kde má nalepené své staré články, detail – první článek – <i>Jubileum Národního musea</i></p>
02:05 - 03:45	<p>ASYNCHRON – KM: <i>Vy jste zažila období 60. let, kdy byl kulturní rozvoj, divadla vznikala, mně to přijde jako ideální období začít s tou prací...</i></p> <p>SYNCHRON – MB: To je pravda. To já si myslím, že to bylo velký štěstí moje, protože kdybych tam třeba přišla v jinou dobu, tak bych tam třeba ani nezůstala.</p> <p>ASYNCHRON – MB: Protože když je vám 20, tak to člověk vstřebává a má pocit,..navíc, ti lidi se přestali bát mluvit, takže když jsem dělala rozhovory s výtvarníkama, s filmařema, tak každě říkal, co si myslí.</p> <p>SYNCHRON – MB: To bylo taky úžasný, to byla vlastně velká úleva, že se nemuselo kličkovat mezi ničím. Ono to pak zas pominulo samozřejmě, ale to období těch 60., konec 60., ta druhá půle 60. let, to bylo prostě skvělý. Ať už se to dá pochopit nebo nedá, tak my, co jsme byli v tomto věku mladý, tak pro nás to bylo úžasný.</p> <p>ASYNCHRON – MB: My jsme byli najednou okouzlení tím, že můžeme najednou psát o procesech třeba, nebo že můžeme jít dělat reportáž do cely smrti, což se nikdy předtím nestalo. Nebo že můžeme psát o nešvarech, o lidech, o kterých se do té doby úplně mlčelo,</p> <p>SYNCHRON – MB: že jsme mohli psát o Masarykovi, prostě kam pohlédnete, všechno bylo najednou možný.</p>	<p>Rozhovor</p> <p>Rozhovor</p> <p>Detail – paní Marta ukazuje fotku z mládí, listuje fotkami z rozhovorů</p> <p>Rozhovor</p> <p>Polocelek – paní Marta drží v ruce fotky a hovoří o nich, detail – fotografie z rozhovorů, které paní Marta dělala</p> <p>Rozhovor</p>
03:45 - 04:00	<p>KOMENTÁŘ – KM: <i>Přelom šedesátých a sedmdesátých let byl pro MB zlomový i v osobním životě - seznámila se se svým budoucím manželem, publicistou a filmovým kritikem Vladimírem Bystrovem, se kterým má dva syny, Vladimíra a Michala.</i></p>	<p>Detail – 3 svatební fotografie - oddálení, nájezd</p> <p>Detail – fotografie dětí na stole</p>
04:00 - 04:59	<p>SYNCHRON – MB: Já jsem pracovala v kulturní rubrice ve Svobodném slově a on tam psal, dávno přede mnou teda ještě, a tam jsme se znali tak pracovně.</p> <p>ASYNCHRON – MB: Potom, nevím, jak to mám říct, sblížil nás ten Palach.</p>	<p>Rozhovor</p> <p>Detail – nájezd na knihu <i>Neučesané vzpomínky Vladimíra Bystrova</i></p>

	<p>To se stalo tak, že byl pohřeb Palachův a předtím se ještě stála čestná stráž u jeho rakve v Karolinu. Já jsem tam byla za tu redakci za Svobodné slovo a Vladimír tam byl za Barrandov.</p> <p>SYNCHRON – MB: Tam jsme stáli. Pak jsme se sešli v tý redakci a byli jsme zdrcení hrozně oba, opravdu jo, a šli jsme někam na víno nebo co, no a pak už se pracovní vztah změnil.</p>	<p>Detail – paní Marta listuje knihou, ukazuje části textu a fotky</p> <p>Detail – fotka z knihy – čestná stráž u rakve Palacha</p> <p>Rozhovor</p>
04:59 - 05:31	<p>SYNCHRON – PK: Tehdy jsem tam přišla se zeptat, jak to tam vůbec vypadá v těch novinách, a už tam byla Marta, tehdy už Bystrovová,</p> <p>ASYNCHRON – PK: která byla na té mateřské nějak kratší dobu než já. A já jsem říkala: „Prosímte, může člověk vůbec pracovat v novinách dneska?“</p> <p>SYNCHRON – PK: A ona říkala: „Ale jo, tak oni tě nenutěj nic dělat.“ Já jsem říkala: „No a netlačí na tebe?“ Ona říkala: „Ne, když si vymyslíš vlastní témata, tak v podstatě to jde.“</p>	<p>Rozhovor, titulek: Radka Kvačková, redaktorka a kolegyně ze Svobodného slova</p> <p>Detail – fotka, kde je paní Bystrovová a paní Kvačková, obě těhotné</p> <p>Rozhovor</p>
05:31 - 05:40	<p>KOMENTÁŘ – KM: <i>Na řadu však přišla i témata, která se svou naléhavostí a osudovostí prosadila sama.</i></p>	<p>Dobové video z roku 1968 – mladí lidé lezou na tanky, v rukou drží českou vlajku</p>
05:40 - 06:06	<p>ASYNCHRON – MB: Když jsme dělali zvláštní vydání, když Václavský náměstí bylo plný Rusů,</p> <p>vojáků, tanků, a u Muzea jsme s kolegou Láďou Sprockem psali reportáž, tak oni najednou začali střílet.</p> <p>On mě porazil na zem, všiml si toho dřív, a... no, a tohle jsem si schovala.</p>	<p>Polocelek – švenk – paní Marta bere ze skříňky krabičku, jde s ní ke stolu</p> <p>Polodetail – paní Marta bere do ruky malou zlatou krabičku, kterou otevírá a do dlaně si vysypává schovaný náboj</p> <p>Detail – náboj v ruce paní Marty, oddálení, paní Marta si dává náboj zpět do krabičky</p>
06:06 - 06:49	<p>SYNCHRON – MB: No a my jsme teda, protože jsme měli redakci v Melantrichu, na Václavském náměstí, tak jsme to všechno měli z první ruky a šli jsme samozřejmě dělat zvláštní vydání.</p> <p>ASYNCHRON – MB: Já jsem to dělala s kolegou Láďou Sprockem a Pavlem Krásou. Tak jsme vyběhli do ulic a popisovali jsme to všechno. Byli jsme u Muzea, když na nás začli střílet. Bylo vidět, že to je takový to nerozumný mládí, který neví vlastně, co se může stát.</p> <p>SYNCHRON – MB: Já jsem si nemyslela, že by mě mohli zastřelit za to, že nesu noviny pod nohama. Ale mohli, klidně.</p>	<p>Rozhovor</p> <p>Polocelek – paní Marta sedí na gauči a ukazuje noviny – <i>Zvláštní vydání Svobodného slova, záběr na článek Psáno horkým perem</i>, na němž se podílela</p> <p>Rozhovor</p>

06:49 - 06:56	KOMENTÁŘ – KM: <i>Svobodná nálada 60. let tedy pro celou společnost skončila dříve, než se stačila znovu z hluboka nadechnout.</i>	Polocelek – dobové záběry z okupace: tanky na Václavském náměstí, lidé na tancích, protestní cedule
06:56 - 07:55	SYNCHRON – MB: Já jsem zažila ještě cenzuru, to znamená, že ještě tam seděl ten příslušník, ono se to jmenovalo HSTD, hlavní správa tiskového dozoru, ASYNCHRON – MB: což byl člověk, kterej byl v redakci, měl kulatý razítko a každá stránka, která se vyráběla, tak kartáčový obtah se mu přinesl, on si to přečetl, dal na to razítko, že se to může dát do tisku. SYNCHRON – MB: Na jednu stranu to bylo samozřejmě strašný, protože on věděl přesně, co se nesmí, co o kom a o čem. Na druhou stranu to byl prostě pán, já si ho do dneška pamatuju, on byl švec původně, a když někdo potřeboval, tak mu mezi řečí spravil boty.	Rozhovor Polocelek – pokračují dobové záběry z okupace – pohled na Václavské náměstí od Muzea, přijíždějící tanky Rozhovor
07:55 - 08:15	ASYNCHRON – MB: My jsme se fakt snažili vymyslet, jak to udělat, aby se to mohlo uveřejnit, jak to udělat, aby se ta zpráva někam dostala, ta informace. Mohli jsme si to samozřejmě říkat mezi sebou a šířit ústním podáním, ale to nestačí, že jo.	Polodetail – švenk – stránka Svobodného slova, detail – paní Marta ukazuje fotky z rozhovorů
08:15 - 08:29	SYNCHRON – RK: Mám pocit, že dělala, co mohla. Nikdy jsem ji nepřistihla... nebo já jsem se nesnažila ji přistihnout, ale vždycky dělala, co mohla, v rámci toho tanečku, který jsme dělali všichni, že nebudeme strkat do věci, který by vybuchly, že jo.	Rozhovor
08:29 - 09:26	SYNCHRON – MB: Jednou bylo výročí osvobození a přijel nějaký admirál. Ruskej starej pán, kterej osvobozoval Bratislavu, po Dunaji tam připluli nějak, nebo nevím, co už to bylo. No a já jsem s ním šla dělat rozhovor, protože se mi zdálo, že to je zajímavěj člověk. ASYNCHRON – MB: Tak jsme spolu mluvili, všechno všechno, a najednou on se mě zeptal, čí ty noviny jsou orgán, ty do kterých dělám ten rozhovor, a já jsem říkala, že to je Svobodné slovo, SYNCHRON – MB: a co to jako je, tak já jsem mu říkala, že to je orgán ČS strany socialistické, a on se na mě podíval a řekl: „Co to znamená?“ A já jsem mu řekla: „No, to je taková strana, tady jich je několik těch stran politickéjch.“ A on se rozčílil a řekl mi: „Když nejsi komunista, nejsi dobrý člověk!“ A prostě odešel.	Rozhovor Polocelek – paní Marta hledá v hromadě novin položených na židli, detail – švenk – stránka Svobodného slova Rozhovor
09:26 - 09:38	KOMENTÁŘ – KM: <i>70. léta byla obdobím likvidačních prověrek, které se paní Martě naštěstí vyhnuly, protože byla v té době na mateřské. Její manžel však takové štěstí bohužel neměl.</i>	Polodetail – paní Marta ukazuje fotky s dětmi, kde je s nimi vidět i manžel
09:38 - 10:47	SYNCHRON – MB: On byl tiskový mluvčí filmového studia Barrandov, v tom konci 60. Let. ASYNCHRON – MB: Zařizoval reportáže z okupace. Filmaři, režiséři, kameramani pořizovali dokumenty, který potom šly přes hranice a v celým světě se to pouštělo, promítalo a v celým světě se vědělo, co se děje v Praze, že přišli ti vojáci. To bylo teda úžasný si myslím.	Rozhovor Dobové záběry z okupace – tanky, bouřící se lidé

	<p>SYNCHRON – MB: No a pak přišel ten rok... já myslím, že jeho vyhodili v roce 71.</p> <p>ASYNCHRON – MB: Při těch prověrkách celý vedení filmového studia Barrandov a celý vedení ČS filmu bylo odejito, no a on taky. Já jsem měla napřed to jedno dítě, pak po 9 letech druhý.</p> <p>SYNCHRON – MB: Pak jsem měla maminku na starosti. Maminka neviděla, byla slepá, takže to byl takovej život...</p>	<p>Rozhovor</p> <p>Detail – paní Marta listuje knížkou, která dokumentuje historii generace Bystrovových – fotky manželových předků, manžela z dob mládí, Marty s dětmi</p> <p>Rozhovor</p>
10:47 - 11:06	<p>KOMENTÁŘ – KM: <i>Život však přináší i chvíle šťastného očekávání a naděje. Jedním takovým okamžikem byla i sametová revoluce v listopadu roku 89 - tehdy se balkon Melantrichu stal ikonickou tribunou přelomového dění.</i></p>	<p>Polocelek – dobové záběry z protestů na Václavském náměstí</p>
11:06 - 12:10	<p>ASYNCHRON – MB: Do toho Svobodného slova chodili ti zmlácení, ti studenti a ty děti.</p> <p>SYNCHRON – MB: Chodili nám to vyprávět a my jsme jim říkali, že to dáme do novin, to byla neděle, nebo sobota, nebo co to bylo, a tak jsme to všechno sepisovali s nima. Teď jsme čekali, jak nám to zatrhnou, jestli to budem moct do těch novin dát.</p> <p>ASYNCHRON – MB: Pak jsme něco sepsali, co jsme prostě do těch novin v pondělí dali, takovej protest, podval na tý první straně.</p> <p>SYNCHRON – MB: A to byl vlastně velkej zlom v tom, že se začalo něco psát a dělat. A ti lidi, protože si to přečetli, tak druhý den začali chodit na Václavák pod okna toho Melantrichu, a najednou se to zvrtilo a zakládalo se OF, my jsme o tom psali a lidi nám volali do oken: Zítra zase pravdu!</p>	<p>Polocelek – dobové záběry z demonstrace na Václavském náměstí – dav lidí s cedulemi a vlajkami</p> <p>Rozhovor</p> <p>Detail – Svobodné slovo z pondělí 20. listopadu 1989 s prohlášením na titulní straně</p> <p>Rozhovor</p>
12:10 - 12:58	<p>ASYNCHRON – MB: U mě se setkávali všichni. Seděli tam poprvé, přijel Karel Kryl, seděl u mě v křesílku, tekly mu slzy a říkal: „Já tomu nevěřím, já tomu nevěřím!“ Marta Kubišová přišla taky. Seděla tam, Vládík s ní dělal takovej první malinkej rozhovůrek po těch letech. Všichni byli rádi, že někde je nějaká základna. No a ti naši šéfové se napřed tvářili, že to nejde, a pak už se báli taky, tak to tak šlo samospádem.</p> <p>Podkladová píseň: Marta Kubišová – Modlitba pro Martu</p>	<p>Dobové video z roku 1989 – detail na ruce lidí v davu ukazující „V“, celek – balkon Melantrichu, detail – Marta Kubišová zpívající na balkoně, celek – detail na dav před Muzeem</p>
12:58 - 13:09	<p>SYNCHRON – MB: Oni všichni říkali, že tomu vůbec nevěřej, že to nemůže vydržet, že to snad ani není pravda. No, ale vydrželo to a byla to pravda.</p>	<p>Rozhovor</p>
13:09 - 14:24	<p>ASYNCHRON – KM: <i>Co se teda potom stalo s tím Svobodným slovem?</i></p> <p>ASYNCHRON – MB: No, to je velmi smutná kapitola, a není to jen Svobodný slovo, ale celej Melantrich. Bohužel ta ČSSS</p>	<p>Celek – Václavské náměstí</p> <p>Polocelek – budova Melantrichu, švenk odshora dolů k balkonu,</p>

	<p>se skládala z lidí, oni to nebyli politici, ale oni dělali takový politikaření.</p> <p>SYNCHRON – MB: Oni si mysleli, že to, jak se vzedmula ta obrovská vlna zájmu o noviny - měly ohromnej náklad, najednou to všechno šlo, ta perspektiva byla úžasná - no tak oni to úplně zničili.</p> <p>ASYNCHRON – MB: Dokonce to došlo i tak daleko, že jsme stávkovali. Fakt je, že já jsem se v tu dobu, hned v prosinci, stala zástupkyní šéfredaktora nového, jenže to prostě nešlo, nešlo. Já jsem jim tam byla trnem v oku těm šéfkům, protože jsem bránila zuby nehty ty noviny. Začali mi vysvětlovat, že to teda takhle nejde, a já jsem řekla, že tam bejt nemusím, a odešla jsem.</p>	<p>nájezd na balkon, detail – nápis ‚Melantrich‘ na budově, polocelek – paní Marta stojící před budovou bývalého Melantrichu</p> <p>Rozhovor</p> <p>Polodetail – paní Marta listuje novinami položenými na gauči, polocelek – paní Marta listující novinami</p>
14:24 - 14:54	<p>SYNCHRON – MB: Pak mi nabídli práci v Mladé frontě a v Lidových novinách, tak jsem šla do Lidových novin, tam jsem založila tu sobotní přílohu, tehdy se to jmenovalo Nedělní Lidové noviny.</p> <p>ASYNCHRON – MB: Tam už nějaký kolegové byli, kteří taky přišli z toho Slova, jenže to prostě nešlo, bohužel.</p> <p>Noviny zanikly postupně a ten Melantrich, kterej měl 90letou tradici, tak vlastně taky zanikl.</p>	<p>Rozhovor</p> <p>Detail – nájezd na fotky - paní Marta v redakci Lidových novin s dortem s nápisem Nedělní Lidové noviny, dále v redakci Lidových novin</p> <p>Z detailu na celek – oddálení z balkonu Melantrichu na celou budovu v ulici</p>
14:54 - 16:48	<p>ASYNCHRON – KM: <i>Nikdy nebyl žádný moment, kdy byste si řekla, teď už končím s novinářinou?</i></p> <p>SYNCHRON – MB: Že už konec? No, byly takový momenty. Ale kupodivu spíš než v období normalizace, tak spíš v tom novým období.</p> <p>ASYNCHRON – MB: Já mám takovou náuru, že možná byly situace, kdy bych byla měla bouchnout do stolu a odejít někam a jít prodávat brambory, klidně. Ale neudělala jsem to a nemám to v povaze. Je to zvláštní, já povahou nejsem žádný rebel, opravdu ne. A taky nějaký extrémní situace jsem nikdy nevyvolávala, ale kupodivu jsem vždycky u všech byla.</p> <p>Já jsem velmi často dělala rozhovory, celej život vlastně, a musím říct, že nikdy jsem se neprosazovala jako ten... jako abych se přihlázala na ty slávy toho někoho slavného, a vždycky mi šlo o to, co si myslí, a nějak ho otevřít, aby on to řekl.</p>	<p>Rozhovor</p> <p>Rozhovor</p> <p>Polodetail – paní Marta listuje časopisem <i>Bestseller</i>, detail – článek, kde je zmíněn její syn, a článek, který se věnuje její osobě, s názvem <i>Žena, která způsobila obrat Svobodného slova</i>, detail – fotografie redaktorů na zadní straně časopisu</p> <p>Detail – CD <i>Mapa lásky</i> Štefana Margity, oddálení na polocelek – rozhovor Marty Bystrovové se Štefanem Margitou u stolu, polocelek – rozhovor z jiného úhlu, polocelek – rozhovor z bočního pohledu</p>

	<p>SYNCHRON – MB: Sama jsem vždycky ustupovala do pozadí a myslím si, že to je správně, že to tak má být.</p> <p>ASYNCHRON – MB: Práce novinářská je základně služba. A to si myslím, že tak to je a tak to bylo ve všech dobách. Když byly ty svobodnější časy, tak o to víc, když byly nesvobodný, tak my jsme vlastně pro spoustu lidí jim dávali jakousi naději, že přece jenom není všechno tak úplně k ničemu.</p> <p>Pokud to děláte s plným nasazením a taky trochu srdcem, tak máte možnost, jakou nemá každý – možnost opravdu nahlížet do důležitého dění.</p> <p>Takže já si myslím, že to byl život naplněnej dobře.</p>	<p>Rozhovor</p> <p>Detail – diktafon na stole, polodetail – obličej paní Marty</p> <p>Polocelek – paní Marta se podepisuje před vstupem na tiskovou konferenci, polocelek – mluvčí na TK, oddálení na záda posluchačů, polodetail – nájezd na paní Martu, která si dělá poznámky, detail na sešit</p> <p>Polocelek – nájezd na paní Martu, sedící na lavičce na Václavském náměstí</p>
<p>16:48 - 17:14</p>	<p>Podkladová píseň: Marta Kubišová – Modlitba pro Martu</p>	<p>Závěrečné titulky – scénář, kamera, střih; speciální poděkování, rok výroby</p>